

in na prvaške skupščine in tam vohal človeški svobodi strupeni hlap, oziroma vbijal prvaške ideje v tvojo politično glavo. In kakoršne misli, takošne je tudi tvoje dejanje. Imenitnim gospodom na Dunaju čenččas o koroskih Slovenceh, češ da ti nočejo slovensko-nemških in nemških šol in da ne marajo za nemško-svobodno kulturo, marveč da hočejo le prvaško-farške učilnice in klerikalno sužnost. Franjo, ako hočeš o koroskih Slovenceh sploh kaj verjetnega govoriti, treba ti je izvirnih informacij, ne pa prvaško-farških trobent. Vedi, izvirne informacije se dobijo pri ljudstvu in kakor je samo po sebi umevno le brez spremetva farjev in prvaških dohtarjev, imenovane trobente pa se kujejo v katoliško-politični kovačnici z klerikalnim kladi-vom na prvaškem ambosu. Pri ljudski informaciji pa bi ti in znani kranski vprašalec tudi zanesljivo poizvedela, zakaj si bil v prvaško-farško tičnico vjet. Obraze bi si s prtom sramožljivosti pokrila, ako bi pri posameznih osebah izvedela, da so te le farji z pomočjo lažnivih kancelnov in grom in peklo protečih spovednic, prvaki pa z strašnim pritiskom njih posojilnic, predraznim laganjem in nemogočim obljubam v nazadnjaško tičnico zatiščali. Pa ne smiliš se nam zdaj, ko si vjet in za nekoliko let v politični zapor obsojen, saj si sam za to duševno kajho okoli beračil in pri ti priložnosti nezavednim ljudem natančno priporočal, s kakimi poštenimi sredstvi te morajo loviti. Morebiti si pa tako-le misliš: Naj bo, kakor je. Da imam-le vsaki dan v tem zaporu za kakih 10 K jesti in za ravno toliko kron pijače in mi zato ni treba stare orgle popravljati in nove postavljati ter za fino harmonijo piščal skrbeti, je pa dobro! Ako se koroskim Slovincem slovensko-nemške in nemške ljudske šole zavoljo političnega gramofona, ki so mi ga farji in prvaški dohtarji na jezik privezali in s katerim kranskim nadklerikalcem v zabavo na Dunaju okoli lajnam, na višje povelje odatrano in potem takem njih potomci v duševno temo in politično sužnost zabredejo, to mojemu značaj le vgaja. Da le meni dobro gre in farški in prvaški „generali“ zlate konje jezdiijo, koroski Slovinci naj le v sužnem nazadnjaštvu pomanjkanja trpijo ali pa konec vzmejo. Da le jaz z farji in prvaki harmoniram in moje „orgle“ z prvaško-farškimi „orglami“ stimajo — to je glavna reč. Ako pa moje dunajske piščale z koroskim ljudskim glasom ne stimajo in meh mojih orgel dosedanje sporazumljenje koroskih Slovincem med seboj in z sosednimi Nemci v vedno obširnejši disharmoniji piha — to je meni in brezbržnemu nosaču prvaško-farškega „gramofona“ šeckoeno. — Nam Korošcem pa bi to ne bilo vse glih, po šestnajst. Zatoraj Franci slušaj dobro:

Mi vsi Slovenci nujno prosimo za pardon:
Ne plinkaj Dunajcem „prvaško-farški zvon“.
Ne lajnaj jim „razstimajoči gramofon“!
Oh štimaj fejn „slovensko-nemške orglice“.
Zato ti plačamo državne kronice! —

Bilčevs na Koroškem. Po velikem trudu se je vršalo 5. t. m. tukaj zborovanje, ki je imelo namen, ustanoviti kmetijsko okrožno zvezo (Gauverband). G. potovalni učitelj Schumy iz Velikoveca je imel zelo podučljivo predavanje o potrebi takega društva, ter organizacije za kmete sploh. Stvar bi se čisto redno vršila. Ali kjer ni kak far „voditelj“, so farški podrepniki vedno nasprotni. Tako tudi tukaj. Javno se črnuje seveda niso upali motiti zborovanja, ki je bilo v interesu kmetov. Poslali so vsled tega nekega mladeniča, ki je bil pred kratkem še za ušesi moker. Ta mladenič ni čutil, kako grdo je, ako odprš svoj kljun na zboru, kjer obravnavajo resni ljudje o resnih stvareh, pokazati je moral svojo neumnost. V starih časih je smela mladina med stariimi ljudmi le tedaj govoriti, ako se jo je vprašalo. Danes hoče že vsak piščanec svojo modrost kazati. Škoda, da ni bilo na shodu nikogar, ki bi temu palčku resnično v obraz povedal. Tudi neki privandran muzikant se je s tem odlikoval, da je veliko šnopsa pil in psoval. Menda je imel pri celi stvari tudi tukajšnji kapucnerski pater svoje roke vmes. Mi mu damo uljudni svet, da se briga za svoje zadeve. Naši kmetje že sami vedo, kaj imajo v svojo gmetno korist storiti. Sicer pa naj pater premisli, da njegovi redovni brati tudi pri naprednjakom mile darove, nabi-

rajo; torej mu agitacija proti naprednjakom ne stoji prav dobro. — Konec shoda je bil, da se je odbor izvolil, — kot načelnik posestnik p. d. Muskounnik, od katerega upamo, da spravi društvo naprej. G. Schumy je naglašal v svojem lepem govoru, da naj se nikar v društvo politike ne nosi. Ali kaj briga to farške podrepnike? Njim je le za vladanje, pa čeprav trpi pri temu kmet škodo.

Iz „Rožmarinove“ doline. Gospod „Faifa“, sitnoznan nadprvak in vodja Metudove posojilnice je imel po nezanesljivemu poročilu žajnega kanonfabrikanta „Gladovnika“ na dan sv. Loderca ta le smogovor: „Mnogo let že predsedujem „Prvaški posojilnici“ v moj korist in med tem časom sem marsikateri zavratni „napad“ na Nemce in Nemcem prijazne Slovence pri pucanju svoje priljubljene štirkrajcarpipe izmisli in tudi izprožil. Zdaj sem sicer že stara preperela „ain-rihtinga“ kranskih postopačev; prej pa da se preselim v prvaški „valhal“, hočem še nekaj našifirati. Sosedno napredno posojilnico, katera z svojim povsod znanim gospodarskim napredkom in dobredelnim obnašanjem moje nevošljive oči že veliko let jako občutljivo zbada, hočem s pomočjo filijalnega „hlapca“ kar čez noč unčiti. Ker pa bi to počenjejanje na potu poštenega tekmo-vanja brezvapešno bilo, hočem njeno dobro ime z zlaganimi članki v novopečenemu prvaško-liberalnemu „Hrošču“, pošteno oskruniti. Laž in obrekovanje ljubim od prve ure panslavističnega dihanja, taki značaj si hočem tudi zvesto ohraniti do odhoda v spodnji svet. Zato mora laž in obrekovanje prvaško filjalo poroditi pomagati. Laž in obrekovanje pa naj prineseta tudi temu prvaškemu „otroku“ krstni denar, katerega bode po mojem mnenju njena uboga prvaška „mati“ kmalo v svojo „lačno“ malho potegnila. — He, ti pritlikavi Stingel! Ali meniš, da bodeta v zrak postavljena filjala in lažnivi „Hrošč“ tebi večno čast in tvoji glavniči pa velik promet pripomogla? Vsaki priprosti a značajni človek ti jo lahko tako-le v obraz zasoli: „Gospod „Faifa, ne! na taki način ne bo šlo!“ —

Novice.

Naši shodi. Imeli smo namen, da priredimo v nedeljo 12. t. m. shod v sv. Urbanu, v nedeljo 19. t. m. pa shod v Vurmbergu. V listu je bilo to naznanilo že tiskano in tudi vabila smo deloma že razposlali. V zadnjem hipu pa je naš urednik g. Linhart težko obolel in shoda se nista mogla vršiti. Ker pa Bog naprednjake ne zapusti, ozdravil je g. Linhart zopet. Shodi se bodejo vršili od te nedelje naprej po sledečem redu:

V nedeljo, 19. prosinca 1908 ob 3. uri popoldne v gostilni g. Marinič v sv. Urbanu pri Ptuj.

V nedeljo, 26. prosinca ob 3. uri popoldne v gostilni g. Gollob v Vurmbergu pri Ptuj.

Na obeh shodih bodeta govorila kmet Andrej Drofienig in urednik Karl Linhart.

Nadaljni shodi se bodejo še pravočasno naznanili.

Za shod v Vurmbergu se delajo že čudne priprave. Čujemo, da je tamošnji župnik izjavil, da pride „s svojimi“ na shod. Dobro! Nas to le veseli! Mi garantiramo tudi župniku, da dobi pristoječo besedo, ako jo zahteva. Ali — red in mir se bode na shodu vzdrževal, pa če pride 12 župnikov. Kdor bode shod surovo motil, ta bode imel priliko, zagovarjati se na pristojnem mestu. Razumite? Tako ne gré, kakor prejšnja leta, — da bi se namreč par ljudi napilo in nabujekalo in jih potem pripeljalo, da razgrajajo. Sicer pa upamo, da vurmberški župnik tudi tega namena ne bode imel. Zalostno bi se mož v javnosti pokazal, ko bi hotel svojo stranko z rogoviljenjem in s surovimi škandali „rešiti.“ Torej, prepričani smo, da se bode tudi v Vurmbergu prav pametno pomenili in da ne pride do nikakoršnih preprirov. In s tem kličemo vsem poštenim Vurmberžanom brez razlike strank: Na svidenje dne 26. prosinca pri g. Gollobu!

Shode motiti so se namenili nekateri naših čednih nasprotnikov. Mislijo, da bodo s tem napredno kmetisko misel premagali. Ali pozabijo

pri temu, da imamo novo zborovalno postavbo, po kateri se vsakdo kaznuje z zaporom in otegnjenjem vseh političnih pravic, kdor namenoma moti ali hoče razbiti ali onemogočiti shod. Mi se nikogar ne bojimo, ker se nimamo nikogar bati. Tudi ima na naših shodih vsakdo prosto besedo, kdor se zna dostojno vedeti in kdor ima kaj resnega povedati. Ali nasprotniki se motijo, ako mislijo, da se bode podali vsakemu rogoviležu in se pustili shod razbiti od vsakega nabujekane petelina. Prav resno svarimo naše nasprotnike, da bi se pustili zapeljati in hoteli naše shode s škandalom, tepeži ali celo prelivanjem krvi motiti. Prav vsega brez usmiljenja bodeimo potem naznanili, kajti pravica za vse! Danes ne velja več surova sila, temveč duha moč. Torej pamet!

Škofovske besede. Škof Benzlerv Mecu je imel ob priliki, ko so prišli duhovniki mu za novo leto čestitati, sledeči govor:

„Jaz želim, da ostane duhovnik vedno duhovnik, kadar se udeležuje bojev in razprav v javnem življenju; želim da nastopa duhovnik napram svojim nasprotnikom vedno s tisto obzirnostjo in ljubeznijo, ki jo je s pravico pričakovati od služabnika J-zusa Krista; duhovnik mora vse izpustiti, kar bi druge osebno žalilo in držati se mora vedno predpisov resničnosti.“ itd.

Tako govorijo škofje. Naši politikujoci dhnovni pa bi nasprotnike zastrupili, ko bi to zamogli. Je pač velikanska razlika med duhovnikom — in farjem.

Kdo je kriv draginje mesa? Neki kmet v Frisachu na Koroškem je hotel svojo lepo, 6 letno kravo prodati. Krava je imela 740 kil žive teže. Mesarji so ponudili kmetu za cent 68 K, to je skupno 503 kron. Po tej ceni ni hotel kmet pitane krave dati in odločil se je, da jo raje sam zakole. Po 24 urnem postu je tehtala krava še 700 kil. Zaklana je imela 348 kil mrtve teže. Kaj je dobil posestnik zato? Za 348 kil mesa 473 K (1 kila 1.36 K), za kožo 44 K, za 76 kil loja 60 K, skupaj torej 577 K. Dobil je torej za kravo za 72 kron več nego so mu hoteli dati mesarji. Pri temu mu je pa še ostalo: glava, noge, čreve, jetra, pljuče, ledice, kar je gotovo toliko vredno nego mesarjevi izdatki. Torej bi mesar pri eni kili napravil 22 vinarjev čistega dobička. Ali to mu je bilo premalo. Kdo je kriv draginji?

Iz Spodnje-Stajerskega.

Gospodinska šola v Ptuj. ki jo je ustanovil napredni okrajni zastop po predlogu vrlega našega Orniga, je že pričela poslovati. Prostori šole se nahajajo v starem rotovžu. Velika kuhinja ima 2 peči; na eni se pripravlja juhe ter prikuhe (Zuspeisen), na drugi pa močnate jedi. Poleg kuhinje je jedilna dvorana. Tam se pridijo dekleta namiznega dela in popoldne domačega šivanja. Tretja dvorana je določena za spanje. Zavod je naravnost vzoren in gojenke bodejo dokazale imenitnost tega podjetja. Gospodinsko šolo vodi, kakor že povedano, sestra pokojnega splošno priljubljenega prošta gosp. Hrsič. Za prvo vpeljavo deklet v gospodinska dela pridobila se je tudi županova hčerka gospica Ela Ornič velikih zaslug. Posebno se gleda v zavodu na pručenje cenega, šparovnega kuhanja. Šolo obiskuje zdaj 9 gojenk, ali priglasenih je še več. Kdor želi svojo hčerko v vsakem oziru izučiti, naj jo pošlje v to šolo. Naznanila sprejema okrajni odbor v Ptuj, g. župan Ornič (v pekariji) in uredništvo „Stajerca“. Dal Bog, da bi se šola še bolj razvila v prid in dobro našega ljudstva.

Prvaška gonja proti imenitni gospodinski šoli v Ptuj postaja z vsakim dnevom gusnejša. Človek ne ve, ali bi se jezil in proklinjal čez toli neodkritosrčnosti, hinvuščine, laži in podlosti, — ali pa naj bi se smejal čez kozle, ki jih strelja ta prvaška drubal. Prvaški bedaki, ali ne čutite, da se razkrinkujete sami pred ljudstvom? Vi vendar sami v lastnih prvaških listih priznavati, da je bila taka gospodinska šola živa potreba. Zakaj jo v teku desetletij niste ustanovili? Zakaj pa niste v tistih okrajih, katerih zastopi so v prvaških rokeh, kaj sličnega storili? V prvaških okrajnih zastopih se je sicer velikanska svote k r a d l o

(glej celjski zastop začasa Dečko-Sernec-Kosem), se je nadalje „imenitne“ račune za lesene mostove delalo (kaj-ne, gospod Brencič?) — ali na kako gospodarsko zboljšanje ljudskega položaja se ni mislilo! Kradlo in spalo se je! Zdjaj pa, ko je napredni okrajni zastop v par letih velikansko delo izvršil, ko je vsaki dan skušal izboljšati gospodarstvo, izboljšati blagostanje, povečati izobrazbo, — zdaj tulijo prvaki liki volkovom in psujejo vse napredek in čez vsako delo, ki je izvrši g. Ornig. Vpijejo, da je gospodinska šola le „ponemčevalnica“. Presneto slaba mora biti vaša „narodnost“. vi prvaški modrijani, ako so ji kuhinjski pisari in škafi za vodo nevarni; presneto slaba mora biti ta vaša hvalisana „narodnost“, ako se jo bojite izgubiti v enem ali dveh mesecih! Ali saj vemo, — „narodnost“ je tem ljudem istotako le „kšeft“ in o „narodnosti“ tulijo le tedaj, kadar se jim gre za njih denarni žakelj. Pojdite se solit, vi prvaški lažniki! — Prav modra je tudi misel, da naj bi pošiljali kmetje ptujskega okraja svoje hčerke v — ljubljansko gospodinsko šolo. O ti modri prvaki! V „belo“ Ljubljani torej! Vožnja sama bi že toliko kostala, kakor v Ptuj vasa šola. In poleg tega je v Ljubljano mesečno 40 kron, torej dvakrat toliko kakor v Ptuj, plačati. Sploh pa o tej zadevi niti govoriti ni! — Nesramno je, da si upajo stranišče cunje kakor celjska brezozobna tetka „Domovina“ in njen sinček Spindlerjev „Narodni list“ napadati celo pošteno gosp. Heršič, sestro ptujskega prošta, ki je še vsem v tako lepem spominu. Pišejo, da je „stara farovška kuharica“. Gosp. Heršič stoji tako visoko, da se niti čevljev v urednike prvaških listov ne obriše. „Domovina“ naj sploh jezik drži o „farških kuharicah“, ker so jo ravno farške kuharice do zadnjega živele. Sploh je „Domovina“ stara baba, ki blebota vsak dan drugače in ki ima toliko prepričanja, kakor Boltatov Pepe! — Gonja proti gospodinskimi šolami v Ptuj nam le koristi. Čimveč bodejo prvaški lažniki hujskali, temveč članic dobimo. Kajti ljudstvo izpoznavajo, da je to le jeza prvaških lenuhov, ki imajo za ljudstvo le široki gobec in ničesar drugega.

Proti sodniku g. dr. Marinitschu laja brezozobna tetka „Domovina“ in njeni na istem duševnem obzorju stoječi sorodni listi. Kaj se je zgodilo? Trgovca g. Slawitsch v Ptuj je bil od par „po prvaško“ vzgojenih smrkolincev za več tisoč kron okrađen. Samoumevno je naznanil vsakega sodnijo, ki se mu je zdel sumljiv. Tako tudi nekega komija, katerega zasebno življenje ni bilo ravno vzorno. Temu komiju se ni moglo ničesar dokazati in bil je vsled tega oproščen. Dobro! S tem bi bila stvar za pametne ljudi končana. Ali dotični komi je šel prvaškim dohtarjem na lim in težil g. Slawitscha. Potemtakem bi človek torej niti tate ne smel zasledovati, ako se mu ukrade par tisočakov. No, prišlo je do razprave in g. Slawitsch je bil oproščen. Sodnik g. dr. Marinitsch pa je po sodbi rekel: „Oproščen ste samo pri nas v Ptuj!“ Hotel je s tem reči, da ima tožitelj pravico rekurirati naprej. To je celo sodnikova dolžnost, katero mora storiti. In zato — napada tetka „Domovina“ z drugimi prvaškimi listi g. dr. Marinitscha, kakor da bi postopal strankarsko. To je tako podlo pečenjanje, da bi bil zopet pasji bič edini odgovor! In veste, kdo si je to podlost izmislil? Ali veste, da je storil to brčkone mož, o kateremu se je izjavilo pred sodnijo, da vsakdo noče z njim v družbi biti, ker je sodnijsko označen denuncijant? Ja, slučajno je bil takrat v sobi naš ptujski dr. Brumen, kratkovidni mož, ki je vjel takoj dotično besedo, jo zasnal parkrat v svojih denuncijantskih ustah in jo potem po jezuitsko zavito poslal prvaškim listom. Tako torej, — tako postopa sodnijsko označeni denuncijant! Dobro, pane Brumen! Ali ne veš več, da si bil zaradi častikraje zaprt? Ali ne veš, da si storil ljubido, da ne boš več sodnike obrekoval? Ali ne veš, da si za javnost mrtvi mož? Ti, Brumen, tvoj grebenaj raste prehitro! Popisali bomo torej tvojo „čast“, — hhm, „čast“ denuncijanta! Sramota za prvaške liste, da se pustijo informirati od takih ljudi. Fej, fej, fej!

Ptujska prvaška trgovca Mahorič in Šeligo na noben način nočeta priznati postav. Prvaka

sta, narodnjaka, — bogme, za prvake vendar ne veljajo postav, oni stojijo čez postav! Pa le ni tako, draga dvojčka Mahorič in Šeligo. Blago med vrata obešati je prepovedano, za vaju kakor za druge. Noben vrag vama ne pomaga! In ker se nista držala tega, obsojena sta na 60 kron globe. Dober tek! Pritčla sta se sicer, ali pritožba je zavrnjena. Ja, prijatelja, s trmo ne prideta nikamor. In s tem, da bodeda opetovano kaznovana, si tudi ne pridobita zaupanja pri kupcih!

Marenberški okrajni zastop je sklenil proračun za l. 1908, ki znaša v potrebnostih 22.327 K. Drigalo se bode 35% doklade. Sklenilo se je nadalje prošnjo, da se pusti zabavni vlak do Sp. Dravograda, da se napodi brezvestnega živinozdravnika Thannheferja, da se vpelje okrajno zavarovanje za konje itd. Okraj deluje zelo pridno.

Poljedelski shod se je vršil 7. t. m. v sv. Jurju ob Pesnici. Potovalni učitelj g. Belle je govoril o vinogradništvu in novi vinski postavi. Shod je bil izborno obiskan. Št. Jurjani so vrli naprednjaki, ki se brgajo za gospodarski razvitek. Čast jim!

Fajmošter Sušnik in kmet Kresnik v Črešnjecah. Vsakdo v slovenjebistriškem okraju vé, da ta dva moža nista prijatelja in ravno tako vé vsakdo, da je kriv temu nasprotstvu edino „Božji namestnik“ Sušnik. Kajti ta črna suknja je v dnu svojega črnega srca sovražno vsakemu prosto mislečemu kmetu. Ali vse kar je prav! Tako divje gonje, kakor jo vpirarja ta politikujoči, hujskajoči „duhovnik“ proti sivolasemu kmetu Kresniku, ki stoji že pol stoletja na svoji grudi ob pljugu, pri delu, katerega poznajo farji le iz knjig, — take gonje še nismo nikjer opazili. Mi se res čudimo, — čudimo, da ne zavre Kresnik kri in da ne vzame polen ali pasji bič ter poleti z njim v farovž... Da se je Kresnika po Sušnikovi brezvestnosti že opetovano v najnedolžnejših slučajih napadalo, je znano. Istotako je znano, kako so temu kmetu farji na gospodarskem polju hoteli škodovati. Ali preglejmo še sledeči slučaj. Neki vbogi žganjar Jakob Lepej je pred kratkem umrl, ker ga je zadela kap. Nazadnje je bil slučajno v Kresnikovi krčmi in v bližini je umrl. Resnicoljubni fajmošter je pisal seveda v „Elhosa“ in druge farške cunje, da je dotični umrl valed pri Kresniku preobilo zavžitega žganja, da so ga vsega pijanega pod kolarnico zavlekli in da je moral tam brez vsake zdravniške pomoči umreti. Kaj je resnice na vsemu? Župnik Sušnik je najbližji Kresnikov sosed in prav dobro vé, da gostilničar Kresnik od nekdaj ne in tudi zdaj ne toči nikakoršnega žganja temveč samo vino. Sušnik, ako ste vi pisali dotične infamije v farške cunje, potem ste torej vedoma lagali! Sušnik zelo izveduje in natančno vé, kdo pri Kresniku občuje. Zato vé tudi dobro, da nikdar poprej pa tudi zdaj ni bil pokojni Lepej Kresnikov hlapec. Vendar smo to laž čitali v farških listih. Res je pa, da se je nearečni žganjar navlekel strupa kakor že preje večkrat tudi to pot v črni, župnikovi, toli hvalisani šnopsarski gostilni, — da je rogovilil potem v cerkvi pri večernicah, da je naganjal potujoča dekleta iz cerkve in prišel končno v Kresnikovo krčmo, kjer ga je zadela kap. Sodnijska komisija je pri seiranju dognala, da bi bila vsaka zdravniška pomoč brez uspešna. In od tam so mrliča zanesli v ravno tisto mrtvašnico, v katero je pustil pred več leti zavleči na gnojnem vozu brez almanate podlage usmiljeni Samaritan Sušnik po kapi umrlega spoštovanega župnika Stuhca iz Stranice, namesto da bi naparal svojega duhovniškega kolega v farovžu, kjer je 9 sob... Tak je župnik Sušnik, ki druge obrekuje! Sicer pa, Sušnik, spominjajte se par dni nazaj: 14 dni pred smrtjo je sekal J. Lepej v farovžu drva; ker je par dni v svoji zmedenosti izostal, odpovedal mu je župnik prenočišče v hlevu!! Tako stoji stvar, župnik! Pričeli ste zopet farane preganjati na prižnici in v farovžu. Kako pa kaj podučujete neveste, da naj bi prišle v farovž prenočevati in to v temni obleki, da jih nikdo ne izpozna... Istotako mlade vdove... Kaj pravi k temu Micika?... Knez in škof, stiani roki in udari, — udari po ničvrednih farjih!...

Iz Trbovelj se nam piše: Žalostno naznailo! Tiho in brez bolečin je poginilo „ajmoh-tarsko“ društvo, s katerim so imeli lepi Lep in drugi trezni junaki toliko veselja. Amen. Kaj bo zdaj z lepimi petelinčki, kaj bo z lepimi oblekami! Kaj bo, ko se je „ajmoht“ končal! Slišimo, da jokajo knapi krvave solze, pa ne vemo, ali od žalosti, ali pa od veselja!

Iz Šmartna pri Slovenjegrgradu čujemo: Znani klerikalec, kravi mešetar Janez Staleker Tajmot je bil pri sodniji v Slovenjegrgradu, ker je gospoda Jožefa Škrubej po krivem obrekoval, obsojen na 30 kron globe ali 3 dni zapora.

Izpred mariborske sodnije. 68 letni Janez Vidovič iz Gorencev je kradel perutnino in bode zato 3 mesece kašo pihal. — Z nožem je anil Franc Arnuš iz Zg. Velovleka Johan Cvetkota. 4 mesece bode Arnuš premišljal, da bi tega slo ne smel storiti. — Posestnik Drevenšek iz sv. Lovrenca dr. p. je vrgel hlapca Tumpaj brez vzroka 2 m. globoko v potok. Zato bode sedel 3 mesece. — Posestnik Hanzelič je hotel svojemu očetu z nožem vrat prerezati. Ker je to prepovedano, bode lepi sin 4 mesece sedel.

Mladi tat. V Gamlici je ukradel učenec Karl Lastensteiner svojemu gospodarju trgovcu F. Oizinger veliko blaga in denarja. Smrkolin je zaprt in pride pred porotnike.

Otroci in patrone. V Slatini se je igral 9 letni Jož f Kostrun z nabasanimi patroni in jih prižgal: ena se je razstrelila in odrgala otroku prsta ter mu razmesarila oko.

Nesreča. Delavec Arzenšek v Št. Jurju ob j. žel. se je prepiral z drugim možmi in je končno zbežal. Tekel je čez prago. Ali ravno došli vlak ga je vjel in mu obe nogi zmučkal.

Požar. V Ormužu je pogorela hiša z vsemi poslopji posestnika Ignac Tkalc, ki je komaj sebi in svoji družini življenje rešil. Požarne brambe so celo noč in drugo dopoldne delale. Škode je nad 10.000 kron, nesrečnež pa je zavarovan le za 1.400 kron. Baje je neka prokleta roka nalašč zažgala.

Ustreljeni vojak. Na streljišču v Rodvini pri Mariboru se je po neareči infanteristu J. Krešl puška sprožila. Krogla je zadela infanterista Franc Dobler iz Stobina pri Lipnici v tilnik in je bil revež takoj mrtev.

Razstrelba. V fabriki Assmann v Leibnicu se je zgodila acetilinska rastrelba. Delavca Jeraunta je v glo v zid in ga težko ranilo. Nad 30 šip je ubitih.

Umrla je v Slov. Bistrici blaga dobrotnica revežev gospa Julijana Baumann. Lahka ji zemljica!

Divje svinje so opazili v okraju Zg. Pulskava. Lov nanje je bil brezuspešen. Radka žival jo je popihala v Pohorje.

Smrt na progi. Pri Mariboru so našli na železnici mrliča krčmarja Glušiča iz Lendorfa. Baje je skočil iz vlake in se ponesrečil.

Mučenje živali. 11. t. je vozil posestnikov sin F. Perko iz Vratenešič proti Ptuj. Na potu je padel eden konjev. Namesto da bi ga fant v Dornavo spravil, pustil je konja v hudem mrazu od 8. ure zjutraj do 3. ure popoldne na tleh ležati. Sučajno je prišel orožnik mimo, ki je pustil konja v Dornavo spraviti. Čast mu, kajti s tem je rešil konja posestniku in končal živini trpljenje.

Iz Koroškega.

Somišljeniki na Koroškem! Tekom 8 let, odkar poletava napredni naš „Stajerc“ med svet, pokazali ste tudi vi, da imate dovolj zmisla za razvitek svobodne misli, da ne spite v vaših prekrasnih goreh in dolinah. Pokazali ste ravno Korošci, da gre in mora iti napredna stvar zmagovalno svojo pot. Veselje smo čutili, ko ste napredni Korošci v tako lepem številu pristopili naši zrezi, postali naši odjemalci ter prijatelji. Danes lahko trdimo, da je ni občine na Koroškem, v kateri živijo Slovenci, v katero bi ne poletelo vsaki teden vsaj nekaj naših listov. Vemo, da prihaja tudi umazani klerikalno-lažnivi „Š-Mir“, katerega priporočajo vsi mračnjaki in črnosukneži. Vemo, da prihaja v novejšem času tudi neki kranjski listič pod imenom „Korošec“ kateri širi istotako sovraštvo med Nemci in Slovenci. Vemo vse to. Ali istotako vemo, da ni nobenega slovensko pisanega lista, ki bi bil po Koroškem in Stajerskem tako močno

vseširjen in tako priljubljen, kakor naš list. — Ali to je še vse premalo! Mi bi dali radi „Štajerca“ koroško prilogo, da bi zamogli več prostora za koroške rezne porabiti. Mi bi radi še več o Koroški pisali, še bolj nasprotnike Koroške bičali! In zato vam zopet priporočamo: Vsak napredno misleči Korošec najbode naš naročnik. 3 krome na leto si vsako lahko odtrga in dobil bode list, ki izhaja na najmanj 8 velikih straneh vsaki teden. Delajte neumorno za naš list! Zabavajte edino v gostilne, kjer je naš list na razpolago. Zahtevajte „Štajerca“ po kavarnah in ivernicah! Priporočajte ga povsod! Na delo!!

V Velikovcu so napravili „misijon“, da bi napredujake takoj v koz, reg nagnali. Pa ni šlo. Čujemo, da ni nikdo resno zblaznel in da torej ta misijon pravzaprav ni imel vidnih „uspehov“.

Da bik ne zdijva so iznašli klerikalci v fari Mali St. Vid (Klein-St. Veit) novo sredstvo: poskropili so bika najprej z žgano vodo in ga potem odgnali. To se je zgodilo 1. 1908!

Požar. V Pasjivasi pri St. Pavlu je zgorelo Čempterjevo poslopje s krmo in 5 prašiči. Prevrnila se je baje svetilka. Škode je za 1600 K.

Ubil se je nadkonduktor Mhael Mödritscher, ki je bil na celovškem kolodvoru. Nesrečnež je izdrnil in padel tako nesrečno, da je čez par ur umrl.

Po svetu.

Ljubi „Štajerc“! Neki prodajalec časnikov mi je hotel kupiti konjička, da bi z njim lahko svoje liste hitro na železnico vozil. Šel je k židu Natanu in le-ta mu je priporočal tudi takoj starejšega šimeljčka. Mož kupi šimeljna. Čez 3 dni pa prileti razburjen nazaj in zavpije nad Natanom: „Kakšnega konja ste mi prodali?“ — „Kaj? Ali ni dober?“ — „Dober? Šimelj je slep na obeh očesih!“ — „No“, je odgovoril Natan prijazno, „saj vam nisem šimeljna zato prodal, da bi vam kajtunge bral“.

Hrvatske šole. Na ljudski šoli v Djakovem se prišli abc-strelci z nožmi in revolverji (!) v šolo, da bi pobili učitelja. Orožniki so morali otroke premagati. Palica, brezovka, na Hrvatskem te pač šparajo!

Tržna poročila.

Ptuj, tedenski sejem dne 10. januarja 1908:

Vrsta	Mera	Cena	
		K	vin
Pšenica —	500 kil	12	
Rž	500 kil	11	
Ječmen	500 kil	10	
Oves	500 kil	9	60
Kuruza	500 kil	8	50
Ajda	500 kil	9	
Fizol	50 kil	7	do 11
Leča	1 kila	—	96
Grah	1 kila	—	56
Kaša	1 kila	—	28
Pšenični gris	1 kila	—	44
Riž	1 kila	—	40
Sladkor	1 kila	—	80
Česnje	1 kila	—	64
Čebule (luk)	1 kila	—	16
Moka boljša (Mundmehl)	1 kila	—	42
Moka za zemlje	1 kila	—	40
Moka za polento	1 kila	—	26
Goveje maslo	1 kila	1	20
Svinjsko maslo	1 kila	1	86
Špeh frišni	1 kila	(od	1 30
		do	1 40
Žnavc	1 kila	(od	1 40
		do	1 48
Šunka	1 kila	—	1 16
Pleče	1 kila	—	96
Hrbno meso (Kitzbraten)	1 kila	1	60
Puter	1 kila	2	40
Jajca	28 kom.	2	—
Goveje meso	1 kila	(od	1 20
		do	1 40
Telečje meso	1 kila	(od	1 20
		do	1 40
Svinjsko meso	1 kila	(od	1 40
		do	1 60
Mleko, frišno	1 liter	—	16
Drva, trda, meter dolga	1 kub. met.	3	50
Premog (Steinkohle)	150 kil	2	80
Mrva sladka	150 kil	3	80
Mrva kisla	150 kil	3	20
Slama (Lager)	150 kil	3	40
Slama (stelja)	150 kil	2	80
Meso za klobase	1 kila	1	26

Listnica uredništva in upravnika.

Amerikanski naročniki! Kadar pošljete denar, napišite natančno ime in addresso, drugače ne moremo list redno pošiljati. Mi ne moremo 15.000 naročnikov v glavi imeti. — Zaradi bolezni našega urednika je nekaj dopisov izostalo in na nekaj pisem se ni moglo odgovoriti. V kratkem se zgodi vse! Pozdravi! —

Loterijske številke.

Gradec, dne 11. januarja: 54, 2, 35, 37, 10.
Trst, dne 4. januarja: 44, 38, 11, 74, 70.

Promet razpošiljalne trgovine zahteva aparat, o katerega velikosti nima navadni človek niti pojma. Pomisliti je na tisoče in zopet tisoče komadov blaga, ki morajo biti naloženi, da se kupcem pravočasno ugodijo. Marsikatero blago ima zopet razne vrste po velikosti, barvi in muštru. Vsak posamezni komad vsake vrste blaga mora biti posebej numeriran, registriran, pri prodaji fakturiran in izbrisan iz skladišnih registrov. Numeriranje gre v milijone in tako se lahko predstavljamo, koliko oseb in koliko delavskih moči je v tej zalogi potrebno. Razpošiljalna hiša Hanns Konrad vsledbuje zdaj 200 oseb; o njih delu najdemo lepe članke v letnikih 1907 in 1908. Hanns Konradaovega kolektarja, katerega dobijo vsi kupci te firme zastoj in poštine prosto.

Driganje živinore je nemogoče brez krme, ki ima dovolj živeča. Da se tako pridobi, treba je gnojiti travnike in paše ter polja za krmo in plodove. Gnojenje s samim hlevskim gnojem ne zadostuje, ker ima primanjkuje fosforjeve kisline; morata se mešati z Tomaževo moko. V mnogih slučajih se pa poleg Tomaževe moke tudi kajni gnoj, kar je priporočljivo zlasti pri slabem hlevskem gnojenju.

Fotografije kot znamke

(marke liki znamkam na pis-mah), in dopisnice s sliko iz-deluje po vsaki poslani foto-grafiji po ceni Otto Neumann, Prag, Karolinental štev. 130. Ceniki se pošljejo na zahte- vanje brezplačno in franko. 47

Mizarski učenec

se sprejme takoj pri Fr. Lorber-ju, Götting Nr. 223 pri Gradcu.

Ženitna ponudba

26-letni fant z 2000 kron go-tovnega premoženja želi za ženo priletno dekle ali vdovo katere ima gostilno in nekaj posestva. — Ponudbe sprejme upravnistvo „Štajerca“. 46

Službo išče

trezen in marljiv viničar, iz-vežban pri novih ameriškanih nasadih in v sadjereji. Nastop mogoče 1. svečana. Naslov Juri Novak, Zagrad štev. 40 pošta Celje.

Vinsko stiskalnico

za večjega vinogradnika, s katero se lahko 10 polovnja-kov vina naenkrat preša, pa tudi za manjšega vinograd-skega posestnika. Proda Josef Plautz v Lipoglavu pri Ločah.

Takoj se sprejme

marljivi deček za pekarsko obrt z mesečno plačo 8 kron; doba učenja 3 leta; pri Anton Cizeju, pekarski mojster v Ljubljani, Zalokarjeva ul. št. 11. Prednost imajo, kateri so se že učili.

Službo išče

trezen in marljiv viničar, iz-vežban pri novih ameriškanih nasadih in v sadjereji. Nastop mogoče 1. svečana. Naslov Juri Novak, Zagrad štev. 40 pošta Celje.

Denarna posojila

vsake velikosti po 4 do 5%, proti dolžnemu listu z ali brez priči za jamstvo, plača se v mesečnih obrokih v 1—10 let. Brez posredovalnih pristojbin. Posojila na realitete po 3 1/2%, na 80—60 let, največje svoje; večja financiranja. 817 Hitro in diskretno se vse izvrši

Administracija

„Börsen-Courir“

Budapest Postfach.

Porto za nazaj se prosi. Pros se nemško korespondenco.

Vrle zdrave

delavke

najdejo pri prostem stanovanju trpeči posel v „Zündwaren-fabrik“ v Rušah. 8

Krojaški učenec

na 3 ali 4 letno učno dobo pri prostem obiskovanju se takoj sprejme pri Jakob Skaza krojaški mojster v Slovenski Bistrici. 3

Pozor tamburašim

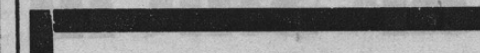
Izšli so ceniki tamburaških partitur od najnovejših skladb tamburaške glazbe i. s. od Broža, Hruze, Tomiča, Bo-zottia, Machača itd. Dobijo se pri „Prvi sisaški tvornici tam-bura J. Stjepušin v Sisku.“

Viničar

z večim pomolnimi osebami, kateri je zmogljiv vinogradstva z novimi trtami, posebno ze-lezence cepčenja, se sprejme. Pojavnika da G. Josef Prstec, trgovec v Mariboru, Triester-strasse Nr. 7. 33

Majer

s štirimi osebami se sprejme; plačilo 1 K 20 vin, drva, luč in mleko. Graščina Langental pri Pesnici.

Okrajna hranilnica v Konjicah

obrestuje od 1. januarja 1908 vključno z 4 1/2 %
in daje hipotekna posojila po 5 1/2 %

Tudi se v porabo daje domače hranilne blagajne (Heimsparkassen).

Ravnateljstvo.

Ura z verižico

za samo 2 kron. Zaradi nakupa večjih množin ur razpošilja šlezjska eksportna hiša 1 krasno, pozlačeno 36 urno precizijsko anker-uro z lepo verižico za 1e 2 K ter 3 leta pisn. garancije. Pošlje po povzetju Preuss.-schl. Exporthaus Ch. Jungwirth, Krakau A. Kar ne do-pade, denar nazaj. 44

Obskrbnik

brez velikih otrok, se išče za malo posestvo na Spod-njem Štajerskem. Dobrodo so: Prijazno, lepo in prosto stanovanje, vrt in sadje. Ker je malo dela bi bil ta posej za kakega rokodelca ali penzioniranega rudarja prav primeren. Nastop 1. aprila t. l. Ponudbe sprejme in pošlje naprej upr. „Štajerca“. 42

Izjava

Jaz podpisani Simon Brumec, posestnik v Pokošah sem z neosnovanim očitanjem in kri-vimi obdolžitvami gg. Karola Hrastnik st. in Karola Hrastnik ml. iz Spodne Polskave na časti žalil, ter ja prosim s tem javno od-puščenja.

Pokeše, dne 16. grudnia 1907.

Simon Brumec l. r.

P
O
Z
O
R

P
O
Z
O
R

Pristne snovi za napravo domače pijače do-bite v popolnoma pravi in zdravilju popolnoma ne-skodljivi sestavi le tedaj, če ima vsaj le jeden del mojih snovi zgoraj stoječe, postavno zavarovano varstveno znamko.

Moje snovi so bile že večkrat, zadnjič dne 23. februarja 1907 preizkušane od c. kr. preizkušoval-nice hranil v Gradcu glede njih neškodljivosti; vsled spričeval, katere imam v rokah od omen- ne preizkušovalnice, nimajo v sebi nikakih zdravju škodljivih tratin, vsled česar so v moji sestavi najbolj pripravne za napravo v resnici zdrave in najbolj okusne domače pijače.

Vsled tega prosim vsakega, da pazi v svojo lastno korist posebno na zgoraj stoječe, registro-vano znamko, da se tako varuje pred manj vred-nimi ponarejenimi izdelki. 34

Kmetovalci pozor!

Staroznana krščanska trdika. Opozarjamo vse kmetovalce in gospodarje na svoje, po vsem Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Hrvatskem, Ogrskem, Dol. in Gor. Avstrijskem zna-ne snovi za napravo domače pijače z vinskimi, hru-škavim in jaboličnim okusom ter vseh vrst žganja in ruma, 80% očetnega cveta itd. Snovi so narav-ni pridelek in vsled tega popolnoma neškodljive. Z njimi lahko mešate vino in sadni most ter delate pijačo na tropino in droži ali tudi na samo vodo. Ker je moja trgovina tako razširjena, sem v pri-jetnem položaju, da dajem za nizko ceno najboljše blago! Vsak ki je enkrat poizkusil, postal je moj stalni naročnik! (Dajem tudi zastojno pojasnila za zboljšanje skaljenega ali drugače pokvarjenega vina in vinske posode.) Prosim pazite natančno na moje trdiko, ki obstoja že več ko 15 let in vsled tega le samo ona more oddajati vse po dolgo izkušnih receptih! Na zahtevo pošljem cenike zastoj.

Z edinim spoštovanjem udani

Andrej Pollak, trgovec s špacerijskim in drugim blagom „Pri črnem psu“ Gradec, Annenstrasse štev. 46.